

Publicerad 2011-05-26 21:18 av entusiasm

Vännen, vi saknar dig.

Jag skrev en dikt till dig
du kommer aldrig att läsa den
du kommer aldrig öppna kuvertet
kommer alltid drömma om dina storhetsdagar
som prinsessa

Men du var aldrig en prinsessa.

Dina ögon delade färg med vinet du drack
och du kunde inte sluta

Men jag skrev en dikt till dig jag hoppas du får läsa för det var en viktig dikt om saker du borde lära dig att
göra innan du dör.

Men du har redan dött,
eller hur?

Jag kan inte hitta dig någonstans och vännen
vi saknar dig
när blod och vin och ögon blandas
saknas det viktigaste elementet

fick du känna kärlek innan du försvann?

Jag skrev dikten för att du skulle kunna läsa den
och ändra dig
men ingenting kunde få dig att ändra dig, antar jag nu.

Ditt hjärta var alldeles för trasigt
och de kom och tog dig ifrån oss och
vännen, vi saknar dig

Du sa alltid att livet var skyldig dig död och döden var skyldig dig liv och någonstans på vägen tog du dig in
och rörde upp hela min värld och jag önskar att jag hade kunnat göra detsamma för dig men jag vet att
ingenting längre är så enkelt, att ingenting längre är så svart och vitt som du sa men tro mig, jag ville tro dig
när du jagade fram och blandade ditt blod med vin, precis som Jesus, sa du och skrattade, skrattade på det

där sättet som alltid skrämde mig för det var ett skratt som osade av något overkligt, något jag fått lära mig
var galenskap men trots allt det vännen, så saknar vi dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten